

ročník VI.

14. července 2026



foto Žaneta Lichtenbergová – Horácková

Milí přátelé!

Někdy mám pocit, že sociální sítě jsou jen plochou, ze které ďábel přehledněji vybírá své oběti...



≡ Z dějin tur(nov)istiky: Hotel Modrá hvězda

Dům čp. 182 v dnešní Palackého ulici byl pro návštěvníky města vyhledávaným místem, kde mohli využít pohodlné ubytování a stravování v příjemné restauraci.

Dům koupil v roce 1867 sládek a pozdější majitel turnovského pivovaru Josef Tábořský starší (1815–1876), po něm ho převzal jeho syn Josef Tábořský mladší (1852–1898). Od roku 1886 je v držení sládka Františka Tischera (*1847) a jeho ženy Františky „Fany“ (1848–1918), sestry Josefa Tábořského mladšího. Již v poslední čtvrtině 19. století se v domě nacházel hostinec Modrá hvězda, který byl pronajímán – v roce 1892 ho například provozoval hostinský František Šustr (*1834), který nabízel turistům pohodlné pokoje, posezení v zahrádce s kuželníkem a prostory pro ustájení koní.

Výraznou proměnou prošel hotel před sto lety. V roce 1926 ho koupil a nově přestavěl hoteliér Josef Kuchař (*1900), syn Josefa a Anny Kuchařových, kteří provozovali restauraci na turnovském nádraží. Od dosavadního majitele Františka Tischera převzal koncesi s těmito oprávněními: „přechovávání cizích, podávání pokrmů, výčep piva, vína, ovocného a bobulového vína, výčep a prodej v malém líhových nápojů, podávání kávy, čaje, čokolády a jiných teplých nápojů a občerstvení, držení dovolených her“. Prostory hostince sloužily jakožto spolkové místnosti Sportovního klubu Turnov, zvláště jeho fotbalového odboru, který trénoval a hrál na nedalekém hřišti za provázárnu. Vedle valných hromad a hráčských schůzí zde klub pořádal koncerty nebo přátelské taneční večírky. V roce 1928 byl v podniku ustaven Automotoklub Českého ráje. Ve zprávě o založení čteme, že „klubová místnost zvolena v hotelu Modrá hvězda, kde jsou k dispozici prvotřídní garáže, jakož i pohonné látky“.

V roce 1933 koupila dům čp. 182 ve veřejné dražbě Anna Kuchařová, matka Josefa Kuchaře. Přenesena na ní byla i hostinská živnost a od nového roku 1934 ji pronajímala hoteliérově Josefu Peškevi. Na léto



Fotografie hotelu z roku 1913. Název podniku se v průběhu let měnil – byl uváděn jako U Hvězdy, U Modré hvězdy, či jednoduše Modrá Hvězda.

roku 1935 otevřeli na terasách hotelu zahradní restauraci, kterou v místních novinách inzerovali jakožto „turnovský Barrandov“ (označení odkazovalo na pražský Barrandov, který se v meziválečném období stal symbolem moderní architektury, společenského života a především vyhlášených teras s hudbou a tancem).

Každou sobotu a neděli zde hrála jazzová kapela, čímž se podnik stal významným centrem společenské zábavy pro tanečníky i milovníky moderní hudby. V zimě přesouvali hudební večery pod střechu do nově zařízené taneční místnosti, kterou nazývali „Rivierou“. Po smrti majitelky domu v červnu roku 1939 hostinská koncese opět připadla Josefu Kuchařovi. V roce 1941, za hoteliéra Miloslava Havelky, který podnik převzal do nájmu v říjnu roku 1938 a provozoval ho úspěšně i v období protektorátu, byl charakterizován takto:

„Cizinecký a turistický ruch v srdci Českého ráje v Turnově lze si těžko představit bez hotelu Modrá hvězda, který svým zařízením restauračním i kavárenským a zejména hotelovým komfortem jest zařazen do kategorie B a uspokojí i nejnáročnější cestující. Tekoucí teplá a studená voda ve všech pokojích, koupelny, ústřední topení a garáže jsou zárukou, že cestující nalezne tu nejen domácké ubytování, ale i všechno k ošetření svého vozidla. Prvotřídní nápoje a zejména domácí, vždy dobře zásobená kuchyně jest všeobecně známá a vyhledávaná nejen cestujícími, ale zejména také četnými letními hosty a turisty, kteří se sem každoročně vracejí k svému letnímu pobytu. Zárukou všestranné spokojenosti jest sám hoteliér Miloslav Havelka, který prošel řadou hotelových podniků velkoměst a uplatňuje své bohaté zkušenosti k dalšímu rozvoji podniku.



Hotel po přestavbě provedené roku 1926.



Dvorana hotelu s jídelnou v roce 1941.

Hotel Modrá Hvězda v Turnově, jako jediný hotel kategorie B v místě, přispívá nemalou měrou k zvýšení cizineckého ruchu tohoto moderního průmyslového města“.

Během roku 1939 si do hotelu přestěhoval spolkovou místnost turnovský Klub českých filatelistů, který zde ve vybrané nedělní dopoledne pořádá burzy poštovních známek.

Od roku 1946 měl hotel v nájmu Jindřich Hlubuček. Koncese k provozování hostinské živnosti v domě čp. 182 byla zrušena výměrem z 8. května 1950. Za socialismu byly v budově bývalého hotelu zřízeny byty a pamětníci vzpomínají, že zde byly pořádány diskotéky a fungoval tady Klub mladých. Na konci 90. let minulého století byl dům částečně adaptován na benzínovou pumpu.

/ Antonín Mojsl, Muzejní čtvrtletník

✂ **16. července** v 17.30, Muzeum Českého ráje
„Power Girl“ – Horolezkyně Dna Štěrbová a Soňa Boštíková
Kapacita je velmi omezená. Vstupenky (300 Kč) jsou v prodeji výhradně prostřednictvím GoOut!

👉 <https://goout.net/.../power-girl-horolezkyne.../szgkaly/...>

✂ ŘSD musí dělat novou EIA silnice I/35 z Turnova do Jičína, neuspělo s kasační stížností

Ředitelství silnic a dálnic ČR (ŘSD) musí udělat novou studii o vlivu stavby na životní prostředí (EIA) pro silnici I/35 z Turnova do Jičína. To přípravu prodlouží o několik let, uvedl server Zdopravy.cz .

Podle serveru ŘSD neuspělo u Nejvyššího správního soudu s kasační stížností proti rozhodnutí Městského soudu v Praze. Ten odmítl zrušit verdikt bývalého ministra životního prostředí Petra Hladíka, jenž loni v prosinci v poslední den ve funkci zrušil pro tuto stavbu souhlasné stanoviska EIA vydané v roce 2021.

„Budeme muset opakovat proces EIA,“ uvedl pro server generální ředitel ŘSD Radek Mátl. Zdržení přípravy silnice v úseku od Ohrazenic u Turnova po Úlibice u Jičína odhadl Mátl na dva až tři roky. (A11)

✂ V bývalé knihovně v Turnově bude montessori školka a třída prvního stupně

Město Turnov neprodá budovu, z níž stěhuje městskou knihovnu do nového sídla za 115 milionů korun. Pronajme ji od poloviny srpna místnímu spolku Karavela, který provozuje na principu montessori předškolní klub a třídu prvního stupně základní školy.

„Myslíme si, že budova by měla zůstat ve vlastnictví města a třeba přijde nějaká

další generace, která pro ni najde lepší využití než máme teď“, řekl starosta Tomáš Hocke. Město mělo podle něj tři zájemce o pronájem budovy v Jeronýmově ulici, nakonec vybralo spolek Karavela. „Alternativní školství má v Turnově svoje místo. Chceme ho mít vedle našich základních škol“, dodal Hocke. Město se domluvilo se spolkem na dvouleté smlouvě s pětiletou opcí, ročně na nájemném získá 300.000 korun. Podle starosty budou vybrané peníze dávat zpět do oprav budovy. „Máme představu, že začneme vyměňovat okna a opravíme střechu. A do balkonu zatéká“, nastínil způsob využití nájemného Hocke.

Spolek Karavela působí v Turnově několik let. Jeho představitelka Květa Trnková uvedla, že část pronajatých prostor využijí pro montessori školku provozovanou formou klubu pro děti od 2,5 do šesti let. „Další prostor bude pro třídu, která je také vedená v duchu montessori“, dodala Trnková. Třída je podle ní určená pro školní děti od šesti do deseti let s individuálním vzděláváním. „Takže se sdružujeme v takové skupince. Já jsem vzdělavatelem, ale rodiče jsou zodpovědní za vzdělávání“, dodala Trnková. Od září budou mít podle ní 21 dětí, z toho deset ve školní třídě.

Alternativní montessori výuka je zaměřena na podporu dítěte při rozvíjení jeho poznatků a dovedností. Učení vychází z vývojových i aktuálních potřeb dítěte, mělo by probíhat bez zbytečného stresu a dalších projevů s negativním dopadem na psychiku dítěte. Důraz je kladen na individuální přístup k výuce. (A11)

≡ Turnovské kulturní tipy:

pátek 17. července od 19:00 před Střelnicí

Copyhaze

Kapela Copyhaze vás strhne svou originální autorskou směsí funku, popu a elektroniky. Jádro uskupení tvoří autorsko/producentské duo Matěj Myslivec a Jakub Horák, kteří věnují každé procento svého volného času skládání, aranžování a produkci nových songů. Proč Copyhaze? Každý umělec přeci kopíruje, říkejme tomu třeba inspirace. Copyhaze se inspirují umělci jako jsou například Avicii, Martin Garrix nebo kapela Coldplay. Vstupné dobrovolné.

sobota 18. července od 19:00 před Střelnicí

Lautrec

Lautrec, to jsou autorské písně na pomezí folku, rocku, blues či jazzu. Nechte se unést do nových krajín se svébytnou poetikou... Lautrec hraje v sestavě Martin Kalenda (kytary, zpěv), Roman Hampacher (kytary, zpěv) a Michal Bulíř (texty, zpěv). Vstupné dobrovolné.

neděle 19. července od 18.00, kino Sféra

EOS: Frida Kahlo

pátek 24. července od 19:00 před Střelnicí

Vysmátej

Bud' taky vysmátej a přijď' podpořit mladou turnovskou kapelu.

sobota 25. července od 19:00 před Střelnicí

Žízeň

Kapela, která obráží celou republiku a hrála třeba i na Velkém sále Lucerny. Do repertoáru dávají i pecky jako ZZ Top, Rolling Stones, Pink Floyd, z domácích pak songy Marsyas nebo Vladimíra Mišíka.

Vstupné dobrovolné

turnovsko

ROVENSKO p/T – Nová expozice v budově radnice v Rovensku

V chodbě budovy radnice u sálu je nainstalována nová stálá expozice, která připomíná dějinné události města.



Jsou zde instalovány fotografie, osobní doklady skupiny Antimony. Spousta dalších dobových předmětů. Jsou zde i fotografie lidí, kteří jsou úzce spjatí s děním kolem Antimon. Důstojné místo bylo vymezeno i našemu rodákovi Václavu Leitensdorferovi, letci RAF. Všichni se zapsali hluboko do historie našeho města a zaslouží si, abychom na ně nezapomněli.

Obzvlášť je to důležité v této překotné a divoké době, kdy je svět v nejistotě, neklidu, v hrozbě válek i ve válkách. Iniciátorem a „výrobcem“ expozice je Karel Havlíček ml. z Turnova, který ve svém městě, ale i v širokém okolí neustále nezištně pracuje na tom, aby ti, kteří se zasloužili o naši svobodu a mnohdy zaplatili životem za své přesvědčení a za své vlastenecké uvědomění, nebyli zapomenuti. Většinu těchto hrdinů chtěl minulý režim vymazat z naší

paměti, ale to nemůžeme dopustit. Byla by to velká chyba. Jsem ráda, že máme s Karlem Havlíčkem navázanou úzkou spolupráci. Karle, díky!

/ Jiřina Bláhová, starostka města

TROSKY –



19. 7. Dovolená v Českém ráji (kino)



23. - 26. 7. Lanochodci na Troskách: X. ročník (celodenní program)

24. 7. Znouzectnost (koncert)

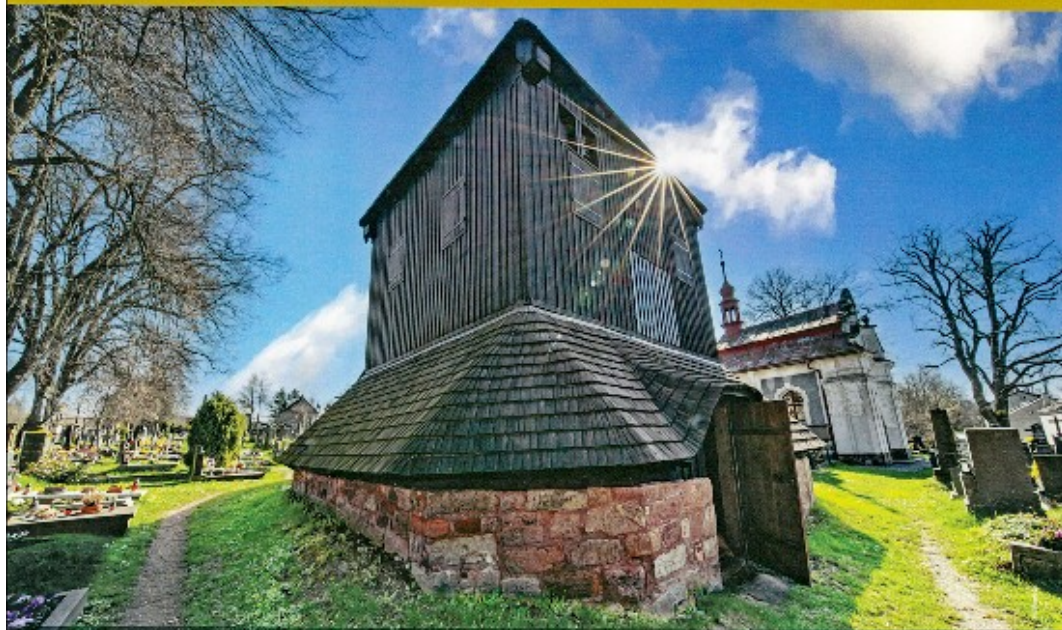
25. 7. Gusta ve filmu (kino + debata s Gustou)

lomnice n/p



Dny lidové architektury

Čech, Moravy a Slezska v Libereckém kraji a okolí



18. července 2026 | so 10.00 – 16.00 vstup zdarma

Lomnický hřbitov a bitva z roku 1866



Lomnice nad Popelkou, ul. Karlova, hřbitov

Program sobota

- 10.00 a 14.00 Komentovaná prohlídka zvonice, kaple a významných hrobek, náhrobků a připomínka historických událostí s kronikářkou Lenkou Morávkovou
- 10.00 a 14.00 Hudební doprovod
 - 12.00 Lomničtí zvoníci – zvonění na zvony
- 14.00 – 16.00 Jana Střílková-Válková – workshop výroby zvonků a zvonařství
- 10.00 – 16.00 Markéta Pivková – výstava k výročí bitvy 1866
- 10.00 – 16.00 Možnost občerstvení, prodej suvenýrů



ZÁMEK
Lomnice nad Popelkou

KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA MĚSTA
S LENKOU MORÁVKOVOU

Po stopách lomnických továrníků



14. 7. 2026 | 13:00
Vstupné 60 Kč

lomnicko

ÚJEZDEC, SYŘENOV –



Zveme vás na

VÝSTAVU FUCHSIÍ,

která se koná ve dnech

11. - 19. července 2026

9.00 - 18.00 hod



Jana a Pavel Suchardovi, Újezdec 12, Syřenov, tel.:777228537

≡ Nově otevřeme ateliér malíře Ondřeje Mesteka

Na Festivalu řemesel ve Fabrice **18. července** budete mít vůbec poprvé možnost nahlédnout do ateliéru Ondřeje Mesteka. Otevřené budou také ateliéry sochaře Sebastiana Wojnara a malíře Patrika Rutkovského.

Ondřej Mestek je absolventem AVU v Praze, prošel ateliérem Jiřího Sopka a Roberta Šalandy. Ve své tvorbě se věnuje figurativní malbě, krajině, horám a stopám člověka v přírodě, které zpracovává zejména v klasickém médiu olejomalby, ale také prostřednictvím trojrozměrných objektů a videoinstalace.

Jeho díla byla představena na řadě výstav v Čechách, ale i v zahraničí, například na výstavě The Game of Winter Paintings (2026), která prezentovala české malíře během zimních olympijských her v Miláně, Fuoripista v italském Bergamu (2025), Artiski na Jizerské 50 v Bedřichově (2026) nebo na aktuální výstavě Rekrece (2026) v Centru současného umění EPO1 v Trutnově.
(FB Fabrika 1861, foto: Michal Čížek)



≡ Semilské kulturní tipy:

pátek 24. července od 20.00, Park Ostrov

JG DIX – Hudba nejen let třicátých

JG Dix je hudební seskupení z Kostěnic a blízkého okolí pohybující se na po mezi klasického dixielandu a malého orchestru. V repertoáru zaznívají známé spirituály, dixielandové skladby i oblíbené písně nejen 20. let od domácích i zahraničních autorů. Nechybí skladby autorů jako jsou Jan Werich, Jiří Voskovec, Jaroslav Ježek, Jiří Suchý, Jiří Šlitr, Louis Prima nebo George Gershwin. V případě nepříznivého počasí proběhne program v Golfu.

Vstupné dobrovolné

neděle 26. července v 15 hodin, sraz před vchodem

KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA FABRIKY

Rezervace není nutná a vstupné je dobrovolné.

semilsko

STANOVÝ –

Dny lidové architektury

Čech, Moravy a Slezska v Libereckém kraji a okolí



18. – 19. července 2026 | so, ne 10.00 – 17.00 vstup zdarma

Zemanův statek ve Stanovém

(rodný dům spisovatele Antala Staška ve Zlaté Olešnici)



Stanový č. p. 9

Program sobota

- 10.00 – 17.00 **O tkalcovské historii aneb jak vzniká plátno**
řemeslná dílna tkaní na tkalcovském stavu
s výkladem pod vedením J. Krupičky
- 10.00 – 17.00 **Jak se pekli chleba za Antala Staška**
řemeslné pečení chleba pekaře D. Šíra
- 10.00 – 17.00 **Bižuturní tvorba pro všechny**
řemeslná dílna pod vedením D. Dolenské
- 10.00 – 17.00 **Svatý obrázek**
jak vzniká podmalba na skle pod vedením J. Sojkové
- 10.00 – 17.00 **Jak vzniká proutěný košík**
ukázka výroby proutěného košíku ing. V. Jirouše
- 10.00 – 17.00 **Galerie V Podkroví – Moje meditace**
kresby A. Rozinkové

Program neděle

- 10.00 – 17.00 **O tkalcovské historii aneb jak vzniká plátno**
řemeslná dílna tkaní na tkalcovském stavu
s výkladem pod vedením J. Krupičky
- 10.00 – 17.00 **Bižuturní tvorba pro všechny**
řemeslná dílna pod vedením D. Dolenské
- 10.00 – 17.00 **Svatý obrázek**
jak vzniká podmalba na skle pod vedením J. Sojkové
- 10.00 – 17.00 **Lidové písně z Podkrkonoší**
v podání harmonikáře J. Křapky
- 10.00 – 17.00 **Jak vzniká proutěný košík**
ukázka výroby proutěného košíku ing. V. Jirouše
- 10.00 – 17.00 **Galerie V Podkroví – Moje meditace**
kresby A. Rozinkové

více informací

≡ Z minulosti lesního hospodaření

V lesích městských i hraběcích se v první řadě pěstovalo a těžilo dřevo. Přinášelo slušný příjem. Pomáhalo i v nouzi nejvyšší. V roce 1884 vyhořela severní strana ulice V Domkách a hrabě Jan Harrach věnoval všem postiženým dřevo na obnovu obydlí zdarma. Také za I. světové války, kdy panoval zoufalý nedostatek paliva, byla zvýšena těžba a mnoho rodin zachránila před mrazem.

O lesy se podle možností dobře pečovalo. Město si pro své hospodaření přizvalo i špičkové odborníky z Harrachova velkostatku. Lesy ovšem stíhaly také různé pohromy – epidemie mnišky, obrovské polomy. Ty nevznikaly pouze vichřicemi, ale například vznikem mimořádné námrazy. Jilemnice to zažila například v roce 1904: Od 25. listopadu do 1. prosince se usazovala jinovatka a drobný sníh v hojné míře na vše, takže zejména stromové poskytovalo překrásnou podívanou. Následovalo sněžení, 1. prosince v noci dostoupilo vrcholu a na tisíce stromů se pod tíží sněhu polámalo. V obecním lese uděláno za následující půlrok přes 1 000 kubíků dřeva a několik set metrů klestí. V tom není započítáno velké množství roští odklizené chudými lidmi, jimž ve sběru byla po nechána volnost, aby se zabránilo hrozícímu šíření škodlivého hmyzu.

Zvláštní místo náleželo tzv. lesním požitkům. Mimo lovů mezi ně patřilo travaření, sběr smrkové kůry, dříví, jahod, těžba písku, kamene a rybaření. Trochu překvapivé je pro nás zjištění, že lesnímu hospodářství se trvale nedostávalo pracovních sil. V Harrachově dal hrabě postavit obydlí pro lesní dělníky, což mělo nejenom zlepšit jejich sociální podmínky, ale zároveň sem nalákat novou pracovní sílu. Zlepšil se také fond pro podporu lesních dělníků a hrabě jej později včlenil do pokladny nově založeného spolku pro vzájemné podporování stálých lesních dělníků. Chudému obyvatelstvu, zejména lesnímu personálu, se za nepatrný poplatek umožňovalo jako přilepšení travaření – vyžínání trávy srpy, někde bylo možno trávu trhat pouze rukou. S ohledem na nedostatečnou disciplínu se po ukázce na trávu vydávaly jen zcela spolehlivým lidem.

Sběr dříví nebyl v době hájení (v květnu a červnu) v lesích dovolen. Každý kdo chtěl získat poukázky na dříví v hraběcích lesích, musel v lese odpracovat tři až pět dní zdarma. Chudí a nemocní lidé dostávali poukázky bezplatně.

Zdarma byl sběr hub, jahod, borůvek a malin. Pouze na velmi příkrých místech byl sběr malin zpoplatněn, aby se zabránilo poškozování svahů velkým počtem lidí, a tím následné nežádoucí erozi. Pro obživu obyvatel měly lesní plody značný význam, a to jak pro zkvalitnění jejich jídelníčku (staré úsloví pravilo „hodně borůvek, málo pohřebů“), tak pro obchodní účely. S rozvojem turistiky se lesní plody stále více uplatňovaly také v místním pohostinství a začaly se vyvážet i do vnitrozemí. Bez zajímavosti není ani informace o tom, že před odkvětem se maliny ořezávalo, sušilo a v zimě používalo jako vítané přilepšení při krmení lesní zvěře.

Mezi lesním personálem a částí veřejnosti panoval někdy dosti napjatý vztah. Mnozí hajní byli na pytláky, ale i na neukázněné sběrače klacků nebo lesních plodin velmi tvrdí, neboť nezřídka naráželi na nezodpovědné chování.

Nikdy se zcela nepodařilo vymýtit pytláčení, přes přísný zákaz se kácely zelené stromy (čerstvé pařezy se zamazávaly hlínou, aby nebyly nápadné).

Z obou stran se čas od času užívalo násilí. Známe i případ, že pytláci pověsili hajného za nohy na větev stromu tak, aby se hlavou dotýkal mraveniště. Velmi oblíbené bylo dobývání pařezů – bylo sice velmi namáhavé, ale poskytovalo laciné výhřevné palivové dřevo. Ještě v šedesátých letech minulého století nebylo vzácností vidět člověka, jak z lesa nese malou souš nebo silnou větev, aby ji doma použil na topení. Na konci 19. století se lesy staly i místem odpočinku, vycházek nebo příjemného posezení.

Dnes už se zcela zapomnělo, že v Roztockém lese (patřil městu Jilemnici), kdysi bývalo i letní divadlo.

/ Jan Luštinec, Zpravodaj města Jilemnice

jičínsko

JIČÍN – Regionální muzeum opět v Jezuitské koleji

Regionální muzeum a galerie v Jičíně přichystalo už druhou výstavní sezonu v jezuitské koleji. Letos přináší výstavu hradeckého rodáka a učitele na SUPŠSK Hořice Matouše Hrbka.

Výstava Slunce svoje světlo spouští reprezentuje již druhé setkání Matouše Hrbka (*1995), absolventa malířských ateliérů Vladimíra Skrepla a Roberta Šalandy pražské AVU, s Jičínem. Hrbek se jičínskému publiku představil již loni výstavou Případám si tady jako v kapli, kterou ve Valdické bráně připravila historička umění a kurátorka Anna Crhová.

Výstava v mnohém navazuje na starší autorovu přehlídku To je dneska krásně na tom venku, která se uskutečnila v roce 2024 v Galerii výtvarného umění v Náchodě. Hrbek tenkrát diváky

pozval na svou zahradu, místo důvěrně známé, tisíckrát prožité.

Výstava Slunce svoje světlo spouští představuje výběr Hrbkových prací vzniklých v několika posledních letech. Jejich společným jmenovatelem, jak vyplývá z předchozího textu, je krajina. V Hrbkově pojetí se nejedná o heroickou, harmonickou, velkolepou krajinu. Jejím měřítkem je člověk, on sám a jeho hledání harmonie mezi její krásou, využitelností a udržitelností.

HORNÍ KALNÁ – Tradiční povídání docenta Zieglera - tentokrát Horní Kalná

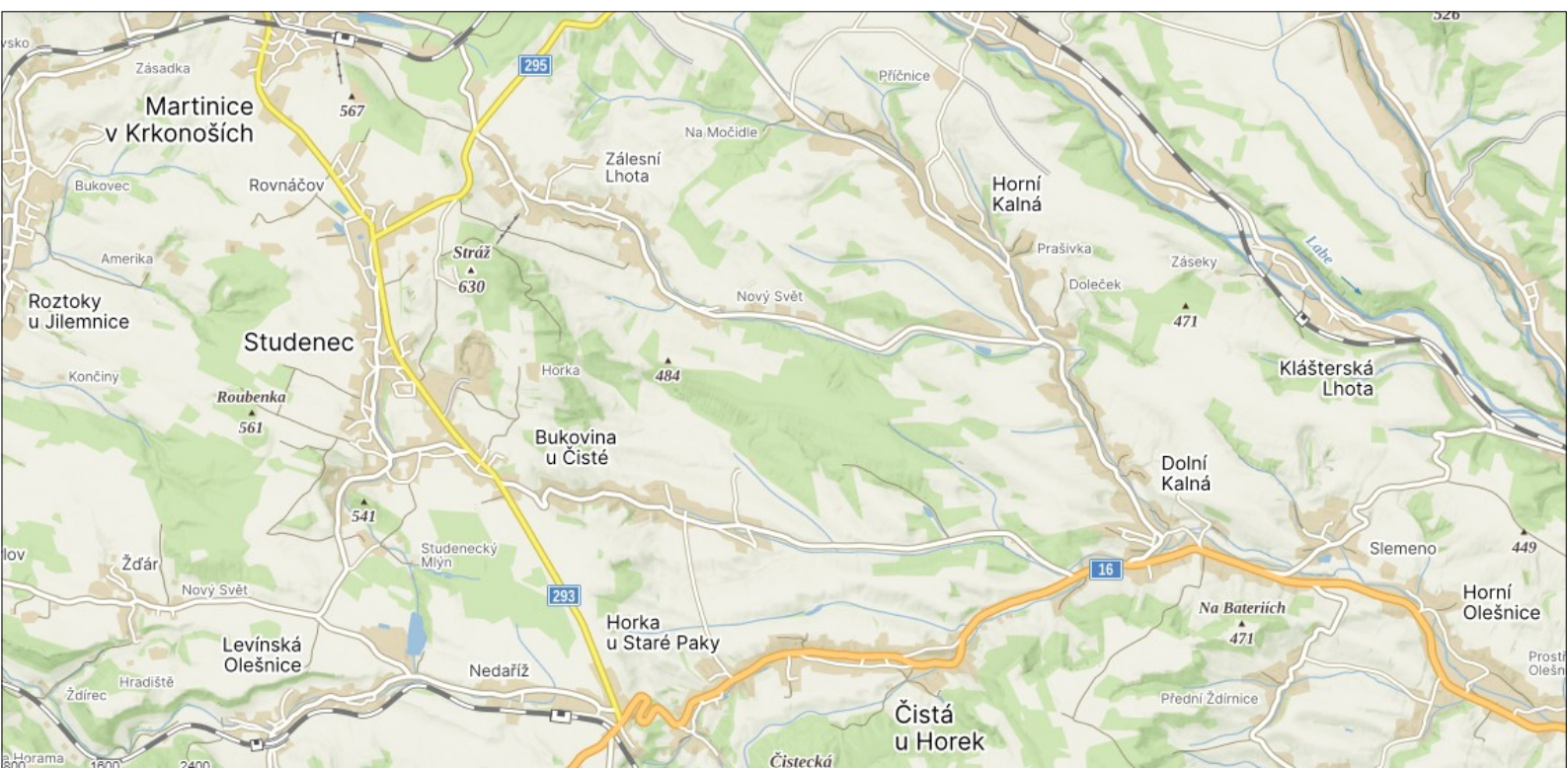
Klasická lokalita nejvyššího karbonu až spodního permu Horní Kalná u Nové Paky.

Horní Kalná je obec ležící severovýchodně od Nové Paky. Žije zde asi 350 obyvatel. A první písemná zmínka o obci pochází z roku 1369.



Ale co je nesmírně zajímavé z geologického hlediska je to, že obec i okolí patří do podkrkonošské pánve, v níž se nacházejí usazené horniny nejsvrchnějšího karbonu až spodního permu. V nich dominují červenavé prachovce se šedozelenými skvrnami, které vznikly druhotnou redukcí železitých sloučenin. Jen místy se objevují pestře zbarvené vložky tufů, vápenců a hlízky silicitů, na povrchu vrstev bývají zachovány bahenní praskliny či otisky dešťových kapek. A někdy i stopy

stegocefalů. Paleontologicky významnou polohou je tzv. kalenský obzor, cca 20 metrů mocná poloha tvořená šedými a pestře zbarvenými pískovci, tufity,



vložkami vápenců a bitumenních jílovců. Je proslulý nálezy autunské fauny, např. paprskoploutvých ryb, sladkovodních žraloků, obojživelníků stegocefalů i sladkovodních mlžů a hojně jsou stopy obojživelníků a členovců. Rostliny jsou zastoupeny hojnou kapradinou *Autunia conferta*.

/ Václav Ziegler pro stránky Geoparku UNESCO Český ráj

SOBOTKA –



KOST –



HARRACHOV –



23. HARRACHOVSKÉ PIVNÍ SLAVNOSTI

sobota 18. července 2026
od 10 hodin

10.00 – 12.00	Jablonečanka – Naveta Big Band
12.00 – 14.00	Průdušky (bluegrass)
14.00 – 16.00	Hvězda moří (irský folk punk)
16.00 – 18.00	Definitivní Ententýk (ska)
18.00 – 20.00	Waldovy Matušky (revival)
20.00 – 22.00	MOTORBAND (hard rock)
22.00 – 24.00	La Sklerosa (revival music band)

≡ Pověst o letní niti z Tanvaldu

Bylo to v době, kdy Tanvald ještě voněl mokrým lnem, dřevem a kouřem z komínů textilních továren. Voda v Kamenici poháněla kola, kola poháněla stroje a stroje zase poháněly celé město. Jen slunce tehdy nikdo pohánět neuměl.

A právě jednoho léta se slunce rozhodlo, že ukáže, co dovede. Nejdřív přišel červenec. Horký tak, že se slepice schovávaly do stínu vozů a psi odmítali štěkat, aby se zbytečně neunavili. Na prašných cestách mezi Tanvaldem a Šumburkem se v poledne nedalo skoro chodit a v přádelnách bývalo vedro, že by se na stavech daly péct brambory. Dělníci odrána do večera otírali pot z čela a vyhlíželi konec směny. Jakmile odbila poslední hodina, utíkali mnozí rovnou ke Kamenici. Řeka byla tehdy čistá, studená a živá. Kdo měl odvahu, skočil rovnou z balvanu pod splavem. Kdo odvahu neměl, aspoň si namočil nohy a tvrdil, že je to zdravější.

Mezi těmi, kdo chodili k řece každý den, byl i mladý tkalec Matěj. Nebyl špatný řemeslník, ale ani žádný mistr. Jeho nitě si často dělaly co chtěly. Jednou utkal

ubrus, který byl na jedné straně o loket delší než na druhé, a jindy zase kus plátna, který se po vyprání stočil do tvaru připomínajícího Jizerské hory.

„Ty snad netkáš látku, ale zeměpisnou mapu,“ smáli se mu kamarádi. Matěj se smál s nimi, ale trochu ho to mrzelo. Jednoho dusného srpnového večera, kdy se ani vítr nechtěl pohnout a nad řekou viselo těžké teplo, si šel sednout ke splavu. Namočil nohy do vody a s úlevou si povzdechl. Tehdy ji uviděl. Seděla na kameni uprostřed proudu, jako by tam patřila odjakživa. Sukni měla vyhrnutou nad kotníky, bosé nohy ponořené ve vodě a v rukou držela klubko příze tak jemné, že se ve večerním slunci lesklo jako pavučina.

Matěj nejprve usoudil, že je to vedrem. Promnul si oči. Dívka nezmizela.

„Jsi skutečná?“ zeptal se opatrně.

„Podle nálady,“ odpověděla.

To mu připadalo jako dostatečně rozumná odpověď na někoho, kdo sedí uprostřed řeky a pohrává si s klubíčkem.

„A co tady děláš?“

„Rozplétám uzly.“

Matěj se rozhlédl.

„Žádné nevidím.“

„Protože se nedíváš správně.“

Dívka mu ukázala klubko. Bylo plné zamotaných smyček.

„Každý člověk má svou nit. A když se zamotá, zamotá se i život.“

Matěj si po-myslel, že jeho vlastní nit musí připomínat klubko, se kterým si týden hrála kočka. Dívka se na něj podívala a rozesmála se.

„Přesně tak.“

„Ty mi čteš myšlenky?“

„Ne. Jen je máš napsané ve tváři.“

Od té chvíle se scházeli skoro každý večer. Po koupání seděli na břehu, poslouchali šumění řeky a pozorovali poslední sluneční paprsky na svazích Jizerských hor. Dívka vyprávěla podivné příběhy o vodě, lesích a lidech, kteří se celý život honí zatím, co mají dávno před sebou.

Matěj jí zase vyprávěl o továrně. O mistrovi, který poznal špatně utažený řemen na deset kroků. O dělnících, kteří dokázali nadávat nepřetržitě celé dopoledne a přitom si navzájem pomáhali víc než vlastní rodina. A o tom, jak má někdy pocit, že všichni někam spěchají, aniž by věděli kam.

„To je tím horkem,“ řekla dívka.

„Jak to myslíš?“

„V létě si lidé myslí, že musí všechno stihnout. Ale léto není od spěchu. Léto je od toho, aby člověk občas seděl u vody a nedělal vůbec nic.“

To byla myšlenka, která Matějovi připadala téměř pohádková. A čím déle o ní přemýšlel, tím víc se mu líbila. Začal pracovat klidněji. Přestal se rozčilovat, když se něco ne povedlo napoprvé. A kupodivu se mu začalo dařit. Nitě držely. Vzory seděly. Dokonce i mistr jednou uznale kývl hlavou, což bylo v zácnější než zatmění slunce.

Pak ale léto pomalu končilo. Rána byla chladnější, večery kratší a na vrcholcích hor se objevily první mlhy. Jednoho dne přišel Matěj ke splavu a dívka tam nebyla. Ani druhý den. Ani třetí. Na kameni, kde sedávala, našel jen malé klubko světlé příze. Tentokrát však nebylo zamotané. Bylo dokonale rovné. Matěj si je odnesl domů a utkal z něj nejkrásnější plátno svého života. Lidé říkali, že je lehké jako letní vánek a jemné jako voda v Kamenici. A když se někdo ptal, jak se mu to podařilo, jen se usmál.

Od té doby se v Tanvaldě traduje, že během nejteplejších letních večerů lze u některého ze splavů spatřit dívku s klubkem příze. Nikdy nezestárla. Nikdy se nezměnila. A kdo se sní setká, tomu prý připomene něco, na co během roku zapomněl. Že některé uzly se nedají roztrhnout silou. Že některé věci potřebují čas. A že léto není jen období mezi červencem a zářím. Je to chvíle, kdy bychom měli alespoň na okamžik zpomalit a nechat svou nit volně plynout jako Kamenici pod Jizerskými horami.

/ V. Duša, Tanvaldský zpravodaj

liberecký kraj

LIBEREC – Zastupitelstvo kraje schválilo rozdělení dotací na podporu ochotnických divadel. Celkem si pět souborů dospělých rozdělí 244 500 korun. Peníze jsou určeny na nastudování nových inscenací a realizaci představení v obcích Libereckého kraje v sezóně 2026/2027.

Do uzávěrky dotačního programu dorazilo pět žádostí a všechny splnily náročná administrativní i odborná kritéria. Ta byla nejspíš důvodem, že zájem o dotace byl výrazně menší než v loňském, pilotním ročníku, vyčerpala se sotva třetina peněz, které byly k dispozici. Téměř 633.500 korun, které v programu zbyly, převedli zastupitelé do programu na záchranu a obnovu památek, kde je dlouhodobý převis žádostí.

Kdo získal podporu a na co se mohou diváci těšit?

Mezi podpořenými projekty se objevují jak zavedené soubory, tak ambiciózní inscenace:

Dramacentrum Bezejména, z.s. (Liberec): Získalo podporu 75 tisíc Kč na projekt souboru Tussilago farfara s názvem „Konat dobro“. Plánují odehrát minimálně pět repríz po celém kraji.

Domáci Nikola (Hodkovice n. M.): S dotací 62 tisíc Kč nastuduje detektivní komedii „Manželství je vražda“. S hrou plánují po premiéře vyjet i do okolních obcí.

DS VOJAN Desná – Mladá haluz: Mladí divadelníci z Desné připravují originální pojetí hry „Sen Pukem popleten“, na kterou obdrží 45 500 Kč.

Klub přátel divadla Semily: Nastuduje hru „A je to v pytli“, kterou představí divákům v Semilech, Chuchelně nebo Slané (dotace 37 tisíc Kč).

DěS od Labe z.s. (Prysk): Připravuje známou komedii Antonína Procházky „Klíče na neděli“ s cílem přinést divákům lehké a zábavné představení (dotace 25 tisíc Kč).

Hraní amatérského divadla v České republice je na seznamu nehmotného kulturního dědictví lidstva UNESCO. Ochotnické divadlo v ČR funguje nepřetržitě víc než dvě století a i v současnosti je tato tradice živá. Aktivních amatérských divadelních souborů je v ČR přes 3500 a angažuje se v nich 100 tisíc lidí.

V Libereckém kraji působí více než 400 amatérských divadelních souborů, k nejstarším v Čechách patří Divadelní spolek Krakonoš z Vysokého nad Jizerou, ochotnické divadlo se tam hraje bez větších přestávek od roku 1786.

HODKOVICE n/M – Nefunkční venkovní koupaliště v Hodkovicích nad Mohelkou chce město nahradit přírodním biotopem. Stát bude přes 43 milionů korun. O zakázku projevily zájem čtyři firmy. Nejlevnější podala vítězná PK Advisory, která nyní v Liberci upravuje okolí přehrady Harcov a příští týden tam zahájí revitalizaci náplavky. Pokud zakázku v Hodkovicích nad Mohelkou PK Advisory skutečně získá, na výstavbu biotopu bude mít zhruba 11 měsíců. Práce by měly začít letos v srpnu nebo září.

TRÁVNÍČEK, BÍLÁ –

Spolek Dubáci vás zve v rámci Dnů lidové architektury Libereckého kraje na:

Beranovy hody

18.7. Trávníček • Beranův hostinec



- 11.00** Otevření areálu veřejnosti
- 12.00** Vernisáž výstavy fotografií
lidové architektury Českosudska Dr. Jiřího Šolce (1898—1971)
- 12.15** Písníkář Ruda Hancvencl [a dále také ve 14 h]
- 13.00** Ukázky tradiční podještědské výšivky — Pavel Šrytr,
nositel tradice lidového řemesla [a dále také v 15 h]
- 16.00** Loutkové DIVADLO PRO DĚTI O KARKULCE
- 17.00** Vystoupení folklorního souboru HORAČKY

Celé odpoledne — Jarmark — prohlídky hostince, atrakce pro děti, výtečné pivo z Beranova pivovaru, Včelí farma Smržov, Zmrzlinářství Leda, Občerstvení



mnichovo hradiště

≡ Nové muzeum v domě U Hroznu má zelenou, otevře v roce 2029. Rekonstrukce by mohla začít ještě letos

Projekt přestavby bývalého hotelu U Hroznu, situovaného na roh Masarykova náměstí, na zbrusu nové městské muzeum s turistickým informačním centrem v přízemí dosáhl v květnu dvou důležitých milníků – získal stavební povolení a zároveň vyvrcholily projekční práce. Už v závěru letošního roku by se tak mohly rozběhnout stavební práce a realizace muzea, které hodlá být výkladní skříní města.

Jednotlivé prováděcí projektové dokumentace zpracovávaly firmy Art Consultancy, Atris a Profure studio. Tyto dokumentace budou využity nejen v samotném průběhu stavby, ale už nyní jako podklad pro výběr zhotovitele a dodavatelů vybavení interiérů budovy a expozic muzea. Výběr zhotovitele stavby by měl být dokončen v druhé polovině letošního roku.

Návštěvnická cesta bude koncipována jako postupné „vystupování z hlubin

času“ – od pravěké krajiny ve sklepních prostorách přes vznik města a každodennost jeho obyvatel návštěvníci postupně vystoupají až k moderní industriální společnosti a naší současnosti ve druhém patře budovy.



Nové podoby by se měl Hrozen dočkat do roku 2029. Obnoven bude historický vstup i ulička oddělující dům od sousední zástavby.

Na své si přijdou jak dospělí návštěvníci, tak děti. Kromě představení cenných sbírkových předmětů se návštěvníci prostřednictvím textových panelů a audio-vizuálních prvků, dozví mnohé o vývoji okolní krajiny i o historii města. Pro děti a hravé dospělé bude připravena interaktivní hra s názvem „Cesta do města“. Velkým tahákem muzea bude místnost věnovaná Drábským světničkám, která zacílí na sluchové a zrakové smysly návštěvníků. Místnost pojme i zrekonstruovaný pochozí model skalního města, jenž je sám o sobě zajímavým exponátem. Velkou pozornost jistě přitáhne i část věnovaná fenoménu LIAZ včetně skutečné kabiny některého z nákladních vozidel místní provenience.

V přízemí budovy, kde funguje dnes, bude i po rekonstrukci sídlit infocentrum (letos jej čeká stěhování do domu čp. 236 v Palackého ulici). Zároveň zde bude

situován multifunkční výstavní sál a také místnost určená pro vzdělávací akce muzea. V druhém patře najde zázemí knihovna muzea a v podkroví zase archiv a přípravná expozitů.

S přípravou záměru adaptace památkově chráněného empírového domu z 20. let 19. století na muzeum se začalo již krátce poté, co město objekt v roce 2019 získalo do svého majetku. Teprve od roku 2024, po schválení architektonické studie, však práce nabraly na obrátkách.

Město se totiž rozhodlo využít pro realizaci dotace z Evropských fondů, které ale mají zásadní podmínku – uvedení muzea do provozu nejpozději v červnu roku 2029. Otevřít by tak nové muzeum mělo u příležitosti výročí 750 let od první písemné zmínky o městě.

Projekt s názvem „Rekonstrukce hotelu Hrozen pro potřeby městského muzea, projektová příprava“ je financován Evropskou unií. Městu se podařilo sehnat dotaci z Národního plánu obnovy ve výši 7,5 milionu. Kč, která pokryje přes 80 procent nákladů spojených s přípravou této akce v posledních dvou letech. Na realizaci muzea projektové oddělení města doposud zažádalo nebo získalo přísliby darů a dotací v celkové výši 58,7 milionů Kč. Minimálně stejnou částku bude ale muset samospráva města do projektu vložit z vlastních prostředků. Půjde tak o jednu z nejnákladnějších a organizačně nejnáročnějších investic města posledních dekád.

Souběžně s rekonstrukcí budovy pro samotné muzeum má vzniknout nová skladová hala v Hrnčířské ulici, kde najde své místo i depozitář muzea. Zde budou umístěny sbírkové předměty, které nebudou aktuálně vystavovány v muzeu. Zároveň pracovníci muzea a další odborníci již nyní pracují na obsahové části expozice, restaurování sbírkových předmětů nebo digitalizaci listinných sbírek.

/ Ondřej Šindelář, projektový manažer města, *Kamelot*

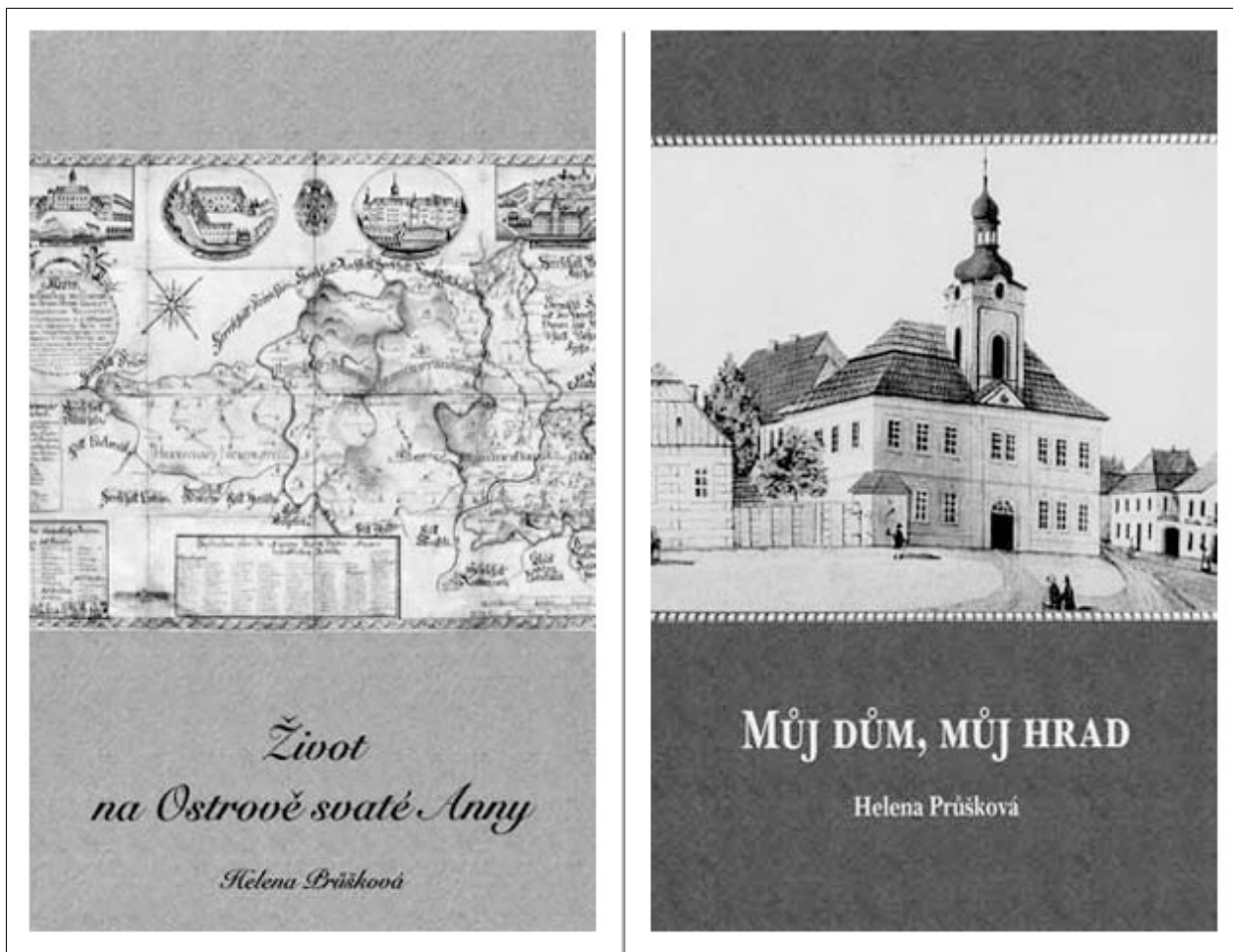
✍ V roce 2004 vydala Helena Průšková, dlouholetá pracovnice mnichovo-hradištské pobočky Státního oblastního archivu, útlou knížku *Život na Ostrově svaté Anny*, o dva roky později pak publikaci *Můj dům, můj hrad*. V obou z nich zúročila své hluboké znalosti regionální historie a zejména archivních pramenů, s kterými řadu let pracovala. V první knize, jak název napovídá, se zaměřila na život na valdštejském panství v období 17. a 18. století. Všímá si například způsobu správy panství, nejrozličnějších provozovaných řemesel, také rybníkářství, včelařství nebo pěstování vína a chmele. Dočteme se zde i o morových ranách, ranhojičích a felčarech i o dnes zapomenutých dobových zvycích.

Druhá kniha je více věnována samotnému městu a jeho obyvatelům. Přečteme si například o budově radnice, o vybavení městských domů, o typických jménech zdejších obyvatel, o tradičních hospodách, pravidelných trzích a jarmarcích, ale také o historii škol, divadla, pošty i prvních průmyslových podniků. Těch témat je samozřejmě ještě mnohem více. Samostatnou část tvoří historie jednotlivých

hradišťských domů se soupisem jejich obyvatel. Tato část nebyla v době vydání knihy z úsporných důvodů vytištěna, ale zachycena na přiloženém CD. Dnes je tento způsob přenosu dat již zastaralý, proto v knize najdete odkaz, na kterém je možné si uvedené pasáže nalézt a stáhnout.

Obě knihy jsou po několika letech znovu v prodeji, a to v Knihkupectví a papírnictví Hany Otáhalové v Turnovské ulici, v městském muzeu nebo na pokladně zámku. Knih *Můj dům, můj hrad* je ovšem pouze omezené množství.

/ Jana Dumková



r.i.p.

Jablonec nad Nisou – 7. července zemřela historička umění, teoretička designu, kurátorka a publicistka Jana Johanna Pauly, bylo jí 81 let. Svůj profesní život zasvětila českému průmyslovému designu, sklu, bižuterii a užitému umění. O jejím úmrtí informoval vnuk Přemysl Hásek.

Pauly působila v Muzeu skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou, kde se podílela na odborném zpracování a prezentaci sbírek, které přispěly k dokumentaci českého sklářství a bižuterie.



(A11; foto MSB JnN)

Později vedla oddělení průmyslového designu v Národním technickém muzeu v Praze, kde se podílela na koncepci, přípravě a realizaci řady stálých i dlouhodobých expozic, které tvoří součást prezentace českého technického a designového dědictví.

Jejím manželem byl sochař Vratislav Karel Novák, autor řady děl ve veřejném prostoru, mimo jiné pražského Metronomu na Letné. Společně patřili k osobnostem, které ovlivnily českou kulturu, umění a design.

náš jubilant

≡ Josef Alois Kouble

3. 8. 1825 v Bozkově – 7. 7. 1886 tamtéž

Jsme v Bozkově, kdysi slavném a významném poutním místě s barokním kostelem Navštívení Panny Marie. Tam, u zdi kostela, je hrob kněze, národního buditele Josefa Aloise Kouble. Ano, to je onen ušlechtilý páter Chvála, o kterém píše K. V. Rais v Zapadlých vlastencích. Vloni uplynulo 200 let od jeho narození, letos vzpomeňme 140. výročí úmrtí.

Narodil se 3. 8. 1825 jako prvorozený syn půsedláka, přezáka a přadláka Václava. Podhorská půda v Podkrkonoší je málo úrodná, byla však vhodná pro pěstování lnu, který měl jemné vlákno, vhodné k předení. Bavlna tenkrát nebyla, len byl jediný a výtečný. Otec hospodařil pouze na půllánu a vykupoval lněnou přízi, v jeho domku se předlo. Rodičům se ještě narodila dcera Anežka a jediný syn měl všechny ty starosti po otci převzít.

Ale místní pan učitel Valášek přesvědčil otce, aby dal velice nadaného syna na studie. Třináctiletý Josef vystudoval jičínské gymnázium, kam mohl docházet jediné pěšky, což bylo 40 kilometrů daleko, doma byl pak vzácným hostem. Teologii vystudoval v Praze a vysvěcen na kněze byl 25. 7. 1849 v Litoměřicích.

Jako kněz působil v Držkově, ve Vysokém nad Jizerou, Příchovicích, Semilech (1877-82) a poslední čtyři roky svého života v Bozkově.

Napsal mnoho článků do českých časopisů (Lumír, Obzor, Škola a život, Česká včela aj.) a nejznámější je jeho pojednání o podkrkonošském nářečí „*Podřečí severních Čech*“, kde si všímá odlišností od spisovné češtiny. Antal Stašek oněm mj. napsal: „...přilnul láskou k našemu prostému lidu a ke všemu, co s tím lidem

souviselo. Miloval rázovitost jeho podkrkonošské řeči, jež v něm našla neúmorného sběratele, ale nadevše miloval jeho anekdoty, způsob života a humor.“

Na jeho rodný domek čp. 100 umístili bozkovští sokolové a ctitelé pamětní desku už za dva roky po jeho smrti, tedy roku 1888, takže dnešním pohledem to byla nejstarší pamětní deska snad v celém Podkrkonoší. Tak milovali svého zapadlého vlastence...

/ Miloš Plachta; obr. Wikipedie



dopravní změny

≡ Provozovatel dráhy Správa železnic bude ve dnech **14. a 15. 7. vždy od 8:00 do 18:00** provádět údržbu tratě Turnov – Jičín, z toho důvodu budou všechny vlaky v uvedeném čase a úseku nahrazeny náhradní autobusovou dopravou (NAD) dle níže zpřístupněného výlukového jízdního řádu.

- Všechny spoje jsou zajištěny nízkopodlažními autobusy a přepravují až 7 jízdních kol.
- Polohy zastávek NAD jsou uvedeny ve výlukovém jízdní řádu a na místě jsou označeny.

Výlukový jízdní řád tratě 041 Turnov – Jičín – (Hradec Králové) platný 14. a 15. 7.

≡ Provozovatel dráhy Správa železnic bude ve dnech **21. až 23. 7.** bude provádět údržbu tratě Martinice v Krkonoších – Jablonec nad Jizerou, z toho důvodu budou všechny vlaky v uvedeném úseku nahrazeny náhradní autobusovou dopravou (NAD) – výlukový jízdní řád si ale musíte najít sami. Výluka trvá nepřetržitě od zahájení provozu v úterý 21.července do ukončení provozu ve čtvrtek 23. července.

- Všechny spoje jsou zajištěny nízkopodlažními autobusy, s prostorem pro kočárky či invalidní vozík.
- Denní spoje (od 8 do 20h) přepravují až 7 jízdních kol (ranní/večerní 1 kolo).

≡ V období **od 19. 7. 2026 do 23. 8. 2026** bude z důvodu opravy silnice zcela uzavřena silnice mezi Veselou a Starými Holenicemi.

S tímto dopravním omezením souvisí i změny v hromadné autobusové dopravě. Více se dozvíte zde:

<https://www.iidol.cz/zmeny-provozu/?changeId=642>

≡ **Eja Kulovaný** / sorry



Posílám velmi rád – bohužel některé listy zjevně chybí... 🙄 Letu zdar
/ Jaroslav Veselý

73.

zítel je me spithire do vady, ich. Pimich
ich. Chaloupha, Npa Njbede shrit
noi do moie, ale zachradit ho. Ztrát
jim velike, ale nahradit vjvich pojil ltu
vo'ye, fonevadz jichota nain pichu vi
diti. A za to mus' někdo niti rabu
zodpovidnost!

Ne mus' m'isto p'jde hph. Jansuich.

Obca chodim na žurnaly.

Vina byl fo dlouho dobi na let na Londy,
ale nic to nelylo.

Provi co liti bys budou litati p' Ocean
ve Ferry sluzba:

4/11/41. Jan m'ic na co vjstavn v Londji jaho
pivodu dila kvalitati anglii a francij.
Dnes byl dub n'aval. Vjstava je f'kni organizovane
p'ns s'itukem oddileni.

Dnes jeme m'ili n'astiv jugoslav. krali Petra.
Dale zde byla jani prezidentova p'iz j'm
diti m'icil a l'iteton a d'icil, l'itici
jeme dale p' prezidentu.

Dale zde byla d'icil tureckeho vplane
z Berlina. D'icil byha z'ale a j'm
le m'ic pozvan na obicil. Ta z'ale dila
Ferry pilota o RAF.

8/11/41. Dand ditain pivoce me vystavi. Ma
to dobre dobry' uspok. Troch se tem shugicam -
jice otrine hlava a vidi se jone zai.

Ma vici: - jidovske angl. exp. diplomata.
Jice pami je dvere tureckeho vyhlance. Bydli
v Slavov. School. Kupil jsem ji - pame' turec-
ke' hafi. K vici: holuby.

Dale pak me tajnem "houpai" s dvere
jidovske londa v "Internat. Sport Club.

Zuna pozvati k Nejihu Humphreys me
vitez'.

23/11/41. Dlouho jsem zalial s dumi'hem. To
proto, ze jsem byl velmi "busy". Mam obavy,
ze jsem se po dvou letech papru zase
zamiloval s dvere londa Pageta.

Oslavoval jsem Ericovo zachraneni
s kamarady az mne z toho dva dny
bolela hlava. Ste Eric to zarlouji.
Byl to od nich pekny' kousek, ze
se zachranili. Mylim, ze vyskocil.
z hoi'ci' masiny.

Kytore je plovák. Dva turecké
vyslance jen už dlouho neviděl.

20/11 jen byl členem polního vojska.

- mude ~ Aberdeen ~ 310 čísel signatur.
Byla tam pak přehled party. Lat. L
se tam přehledne spíše pro zprávy.

Přišlo bylo letat na Beau fightory
(noční ptáci) kuglíci je velmi
už vyžadují se mají být velice
letky ne méně 5/4. (major.) Podle
to jeho is ho letke. Máme tam
bezradu čísel proskoky. Je ale
velké fatiže administrativní
stir Ministry.

- Rusové drží dobře - ~ Lybi. to
jde prima!

24/11/41. Nespát jsem celou noc. Václav jsem
to s Andy celou noc. Během jsem ji
tapihu s 5 hodi - jím. Sami jsme měli
v autu benzín. Selmal jsem však dva kupony.

Začali jsme s Officer's Sunday Club a Lady
Hammer. - jsem. Pak se vešli "Mopins"
s českými restauracemi. Aťak? Někdovala
jedna z nejkrásnějších nocí v životě.

Sam pod tím jsem byl s Thutem na
večeri v Queen's brasserie a pak s "Studio"
Club, kde jsme popíjeli s přáteli a
a jeho 3 v prostoru.

25/11/41 - Zlý je dobrý. Ne ale tak dobrý, jak
jsem čekal. Lámá se Andy benzín. Pro
Philom's tito.

26/11/41. Čekání předem každý den. Id lady H. G.
je dostal listek na "tiger ball" v Grosvenor House.
Listek stojí na naší peníze asi 300 Kč.

Me Andy je den parlament a domů lodi.
Je to jedna z nejkrásnějších anglických prodejn.

Je mi 28 let a každý mi říká nejvíce 24.
To musím mít mladí vyprávěti - a nebo
ludjnska "životospráva?"

Moje nejkrásnější kims hvězda? Po Pluto, haec
Donald etc.